Lieta Nr. A 42 07187 10
Lietvedības Nr. A 03120-11/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 8.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējam *A.S.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *K.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *A.S.* pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 6.jūlija lēmuma Nr.3833 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 10.maijā plkst.05.37 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.111573934 par to, ka 2010.gada 10.maijā plkst.05.37 transportlīdzeklis Audi ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai Rīgā, Kr.Valdemāra ielā pie nama Nr.127, uz ietves, kur tas ir aizliegts, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.9.punktā noteiktās prasības, līdz ar to transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, nolemts uzlikt naudas sodu divdesmit latu apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *A.S.* to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē, kas ar 2010.gada 6.jūlija lēmumu Nr.3833 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2010.gada 10.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.S.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka strādā viesnīcā „AVITAR" par nakts administratoru, automašīnu minētajā vietā novietojis, lai nepagrūtinātu citu

transportlīdzekļu kustību, turklāt, pildot amata pienākumus atvedis uz viesnīcu klienti Ņinu Vasiļjevu, kura ir pirmās grupas invalīde, un bija nepieciešams izkraut no automašīnas klientes mantas, tostarp invalīda ratiņkrēslu. Pēc klientes dokumentu noformēšanas un pavadīšanas uz numuru grasījies automašīnu pārvietot uz stāvvietu.

[3.2] Vieta, kur pieteicējs norāda vizuāli izskatās kā vieta, kas paredzēta viesnīcas klientu – pasažieru izkāpšanai ierīkota vieta, ietves apmale atrodas vienā līmenī ar brauktuvi, uz ietves nav uzstādīs zīmes, kas aizliegtu apstāšanos, turklāt gājēji pārvietojas pa citu ietves daļu.

[3.3] Pieteicējs atzīst, ka ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu prasības, taču lūdz atcelt Lēmumu, jo pārkāpums izdarīts agri no rīta, laikā, kad pa ietvi pārvietojas ļoti maz gājēju.

[4] 2011.gada 20.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos pieteikuma papildinājumos pieteicējs lūdz atbrīvot viņu no naudas soda samaksas, jo pieteicējs ir students un viņa ienākumi ir zemi.

[5] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[6] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[7] Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus atzīst, ka pieteikums daļā ir pamatots un apmierināms, bet daļā ir nepamatots un noraidāms.

[9] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punkta prasības, kur noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, izņemot šo noteikumu 131.punktā minētos gadījumus.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 131.punktam stāvvietās pie ietves vai, uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 825. vai 826.papildzīmi, – arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kā norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. Stāvvietās uz ietves transportlīdzekļi jānovieto vienā rindā iespējami tuvu brauktuvei. Uz ietves atļauts stāvēt velosipēdiem, mopēdiem un motocikliem bez blakusvāģa, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos.

[10] LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēta atbildība

par stāvēšanu uz ietvēm vietās, kur tas ir aizliegts – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Izskatāmajā gadījumā, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai uz ietves vietā, kur tas ir aizliegts.

[11] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, ka 2010.gada 10.maijā plkst.05.37 pieteicējs bija novietojis savu transportlīdzekli stāvēšanai Rīgā, Kr.Valdemāra ielā pie nama Nr.127, uz ietves, kur tas ir aizliegts. Lietā nav strīda, ka vieta, kur bija novietots transportlīdzeklis, nav aprīkota ar ceļa zīmēm, kas apzīmē uz ietves izveidotu stāvvietu.

Lietā pastāv strīds par piemērotā soda nepieciešamību un samērīgumu, tas ir, vai atbildētāja, pieņemot Lēmumu, ir ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu, pieteicēja vainas pakāpi, atbildību mīkstinošos apstākļus.

[12] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums *(lietas 25.lapa)* un foto uzņēmumi *(lietas 21. un 22.lapa)*.

[13] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, atzīst, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu un pieteicēja paskaidrojumiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs bija novietojis savu transportlīdzekli stāvēšanai Rīgā, Kr.Valdemāra ielā pie nama Nr.127, uz ietves vietā, kura nav aprīkota ar ceļa zīmēm, kas apzīmē uz ietves izveidotu stāvvietu. Līdz ar to pieteicēja darbībās ir konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punkta pārkāpums.

Tādējādi pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā.

[14] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir administratīvais naudas sods divdesmit latu apmērā, līdz ar to iestādei uzliekot minēto sodu šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts.

[15] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pārkāpums fiksēts plkst.05.37 no rīta. Lietā nav strīda, ka plkst.05.37 šajā ceļa posmā nav intensīva ceļu satiksme – uz ietves nav intensīva gājēju plūsma, kā arī transportlīdzekļu plūsma pa Kr.Valdemāra ielu ir neliela. Izvērtējot transportlīdzekļa novietojumu *(foto uzņēmumi lietas 21. un 22.lapā)*, redzams, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai uz ietves turpinājuma iepretim ieejai viesnīcā „Avitar". Tiesas ieskatā, transportlīdzeklis netraucē gājēju pārvietošanos pa ietvi, kā arī netraucē piekļuvi viesnīcai, jo transportlīdzeklis tikai daļēji aizšķērso ietves turpinājumu, kas piekļaujas brauktuvei. Līdz ar to pie viesnīcas brīvi ir iespējams piekļūt arī citām personām.

Šādos apstākļos tiesa neuzskata, ka pieteicēja pieļautais pārkāpums konkrētajā gadījumā būtu radījis kādu esošu vai potenciālu apdraudējumu vai risku valsts vai sabiedrības interesēm ceļu satiksmē.

[16] Ņemot vērā iepriekš konstatētos lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieļautais pārkāpums ir atzīstams par formālu, proti, tādu, kas gan atbilst visām LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 5.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, taču pēc sava rakstura nav radījis būtisku apdraudējumu ar likumu aizsargātajām valsts vai sabiedrības interesēm ceļu satiksmē. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir pamats izvērtēt, vai konstatēto pārkāpumu nav iespējams atzīt par maznozīmīgu.

[17] LAPK 21.panta pirmā daļa noteic, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Savukārt panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Ņemot vērā iepriekš izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā ir iespējams atzīt pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu.

[18] Tā kā tiesa atbrīvo pieteicēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, tad, pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa atceļ Lēmumu un izbeidz lietu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 6.jūlija lēmuma Nr.3833 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.111573934) par *A.S.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto pārkāpumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, izsakot *A.S.* mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis